

[Hækkerup.]

at Loven kun omfatter tysk, fjendtlig Ejendom, fritager man paa Forhaand en stor Gruppe af Personer for de Ubehageligheder, der følger af denne Lov, og vi for vort Vedkommende maa lægge afgørende Vægt paa at kunne forhandle os til Rette om en Ordning, hvorved dette skydes i Forgrunden, og hvorved Loven altsaa ændrer Karakter.

Til Enkeltheder i Lovforslaget skal jeg knytte nogle faa Bemærkninger. Lovforslagets Bemærkninger indledes med en Opgørelse over tysk og japansk Kapital her i Landet. Det fremgaar af denne Opgørelse, der bygger paa Anmeldelser til Direktoratet for Vareforsyning, at der her i Landet skal være tysk Kapital for et Beløb af 114 Mill. Kr. og japansk Kapital for ca. 100 000 Kr. Den japanske Kapital og dermed den japanske Infiltration er altsaa ganske betydningsløs, og § 27 i Lovforslaget, hvorefter japansk Kapital inddrages under dets Omraade, er da heller ikke nødvendiggjort af nogen international Bestemmelse. Jeg kan meget vel se, at den høje Regering kan have Ret i, at man maa regne med, at en saadan Beslutning kommer, og at det derfor er praktisk at have Bestemmelsen i § 27, saa meget mere som vi har visse Erstatningskrav paa Japan, der ellers ikke kan ventes dækket.

Om dette Provenu af tysk Kapital af 114 Mill. Kr. siger den højtærede Handelsminister, at det maa forventes formindsket ved Dispensationer. For saa vidt det ikke lykkes at ændre Loven i den Retning, vi ønsker, saa Kriteriet bliver den fjendtlige Ejendom, men Loven fastholdes i den Form, den har nu, vil vi lægge afgørende Vægt paa Dispensationsbestemmelsen, og jeg vil derfor tro, at der vil blive Tale om et ret betydeligt Minus. Et andet Minus fremkommer ved Bestemmelsen i Lovforslagets § 25, der taler om Skatter, Panterrettigheder og Krav i Henhold til Kontrakt eller skadegørende Handlinger uden for Kontraktforhold. Til Gengæld peger den højtærede Handelsminister paa, at dette Beløb maa forhøjes med Værdien af Patenter, Varemærker og Mønstre, som man ikke har kunnet blot skønsmæssigt fastsætte, og den højtærede Handelsminister peger endvidere paa, at den systematiske Eftersøgning af tysk Kapital, som nu skal iscenesættes af Kommissarius, maa antages at give visse Resultater. Dette har den højtærede Minister formentlig Ret i, navnlig vil Samarbejde med Skattemyndighederne paa Grundlag af den ekstraordinære Formueopgørelse kunne afsløre et eller andet. Jeg vil dog ikke tro, at det

bliver store Ting, men nogle Ihænde-haverpapirer kan man vel finde, og nogle Straamænd kan man vel afsløre. Den højtærede Handelsminister anslog sluttelig Provenuet til ca. 100 Mill. Kr., men om dette kommer til at slaa til, kan ingen vide.

Til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg knytte nogle Bemærkninger. I § 1 staar der, at Loven kommer til Anvendelse paa al tysk Ejendom, der befinder sig her i Riget, undtagen det, som de allierede væbnede Styrker har beslaglagt som Krigsbytte. Denne Paragraf kunde maaske give Anledning til mange Betragtninger over Krigsbytte og Ikke-Krigsbytte, men jeg vil kun hæfte mig ved den højtærede Handelsministers Bemærkning om Danmarks Andel i tyske Handelsskibe. Da Danmarks Kvota, for saa vidt angaar disse Værdier, kun andrager 0,35 pCt., tror jeg ikke, at det bliver nogen større Forøgelse af den danske Handelsflaade, der derved opnaas, og jeg lægger derfor mere Vægt paa Bestemmelsen i § 22 om, at Skibe under Bygning her i Landet for tysk Regning kan konfiskeres. Det drejer sig naturligvis om de otte Hansaskibe, men ogsaa om enkelte andre.

Vedrørende Bestemmelsen i § 2, der opregner de Retssubjekter, hvis Ejendom omfattes af Loven, vil jeg navnlig pege paa den Gruppe af Personer, der omfattes af Nr. 3, statsløse Personer, som senest har haft tysk Statsborgerret. For saa vidt Loven ikke ændres saaledes, som vi ønsker det, peger jeg paa, at der efter vor Opfattelse navnlig her bliver Brug for en vid Dispensationsbeføjelse. Det drejer sig her i betydelig Udstrækning om Folk, som det tidligere Regime i Tyskland har frataget deres tyske Statsborgerret, og det Spørgsmaal kan med Rette rejses, om disse Personers Ejendom kan betegnes som fjendtlig Ejendom.

Til Bestemmelsen under Nr. 6, der taler om de Retssubjekter, der under Hensyn til deres Forhold findes at burde behandles som tyske, har den højtærede Minister føjet den Kommentar, at han tænker paa Gestapomænd af ikke tysk Nationalitet. Mig forekommer det, at Bestemmelsen giver Rum for en meget vid Fortolkning, og det vilde være af Interesse at faa nærmere præciseret, hvem man egentlig tænker paa.

Til Bestemmelserne i § 3, der opregner, hvad der forstaas ved Ejendom, vil jeg knytte Bemærkninger til det under Nr. 2 anførte, hvor det hedder, at Ejendom omfatter Løsøre af enhver Art, undtagen de for den paagældende og hans Husstand fornødne Gangklæder m. v. samt Indbo-genstande, der efter Forholdene er nødven-